

Lærerveiledning

Hva er videokunst?

Videomediet har en fri posisjon mellom billedkunst, film, fjernsyn og privatpersoners egne opptak. Den eneste fellesnevneren for videokunsten er at sluttresultatet er bevegelige bilder skapt med digitalt eller analogt innspillingsutstyr.

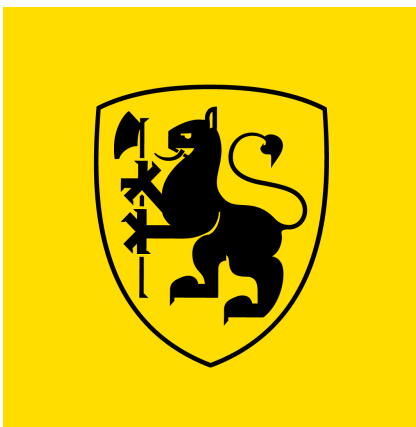
Videokunst oppstod først som en kunstnerisk motstand mot kommersiell tv-underholdning i USA på 1960-tallet. Videokunsten har vist seg å være et svært tøyelig medium som sprer seg ut i mange retninger: Den nærmer seg spillefilmen, dokumentaren, musikkvideoen, videodagboken eller den kan være en ren utforskning av selve videobildet.

I *Ny norsk kunst etter 1990* peker Øystein Ustvedt på at videokunsten grovt sett har utviklet seg langs to akser. Den ene peker mot forseggjorte, høyteknologiske opptak og filmlignende visninger, og den andre mot en mer populærkulturell og hverdagslig bruk av mediet, «high-tech» versus «low-tech».

I dag arbeider videokunstnere både med eget filmet materiale og med allerede eksisterende videomateriale fra nettet eller arkiver. Videokunstnere har også et mangfold av kanaler å vise arbeidene sine gjennom; alt fra YouTube og Vimeo til gallerienes «hvite kube» eller «black box», til kino eller tv. Slik møter videokunsten et bredt publikum med ulike forventninger. Kanskje har nettopp videokunstens åpne posisjon og mange muligheter ført til at video har blitt en stadig viktigere del av kunstfeltet? Det skapes stadig flere videoarbeider, og det gjenspeiles også i at et stort antall videokunstnere søker Høstutstillingen.

Samarbeidet med Norske Kunstforeninger er viktig av mange grunner, ikke minst fordi det bidrar til å gjøre Høstutstillingen til en nasjonal utstilling – ikke bare for kunstnerne som deltar, men også for publikum som kan se kunsten der de bor. I 2018 er det sjette gang Høstutstillingen viser videoverk i kunstforeninger rundt om i landet.

Årets Høstutstilling har et omfattende kinoprogram som vises i Kunstnernes Hus Kino hver helg gjennom hele utstillingsperioden. Den nasjonale jury har delt kinoprogrammet inn i fire programmer. I motsetning til tidligere år, hvor vi har fremhevet enkeltverk i samarbeidet med kunstforeningene, har vi i år valgt å presentere to av disse programmene i sin helhet. Slik håper vi først og fremst å formidle noe av det mangfoldet som Høstutstillingen er kjent for. Samtidig, ved å presentere filmene i programmer slik juryen har satt de sammen, får publikum i hele landet innsyn i juryens kunstfaglig vurderinger og hvordan de mener disse filmene kan kontekstualisere hverandre. Årets utvalgte videokunst fra Høstutstillingen er følgende to programmer:

Program 2

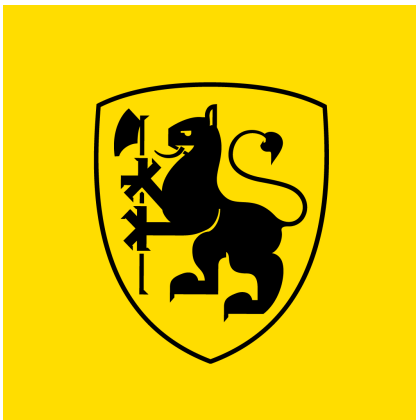
Astrid Findreng og Grethe Britt Fredriksen: *EXPIRATOR*

Helge Hansen: *Forest Surprise*

Andrea Bakketun: *Hull i teorien*

Hanne Nygård: *It's like things are not real here*

Lengde: 36 min.

Program 4

Helge Hansen: *A Walk on the Beach*

Andrea Lange: *AH UM*

Marius Mathisrud: *FreeDOOM Fighter*

Karou Calamy: *Hajar*

Franciska Eliassen: *Imellom / Blue borders*

Lengde: 34 min.

Høstutstillingen har som mål å vise hva som rører seg i norsk samtidskunst. Alle kan søke om å få stille ut på Høstutstillingen. Deltakerne vurderes og velges av en jury bestående av seks kunstnere som er valgt av Norske Billedkunstneres landsmøte, og sitter i to år av gangen. I år består Den nasjonale jury av Anna Ihle, Anders Kjellesvik, Tom Stian Kosmo, Joar Nango, Julie Lillelien Porter og Marte Aas.

Hvordan se videoprogrammene sammen med elevene?

Når man lager utstillinger, eller kuraterer, som det heter på fagspråket, blir ofte flere kortere videoverk satt sammen til et lengre program. De settes sammen slik fordi man gjerne kan se en sammenheng mellom hva filmene handler om, hvordan kunstnerne har brukt de samme arbeidsmetodene eller teknikkene for å lage filmene, eller det kan være andre årsaker som at temaet i filmene er beslektet på en eller annen måte. De som lager utstillingen, i dette tilfellet Den nasjonale jury, har satt sammen programmene fordi de mener filmene tilfører hverandre noe når de vises sammen.

Program 2

Hva har disse filmene til felles?

Finnes det likheter i hvordan de teknisk er laget?

Filmene i dette programmet har flere fellesnevnerer når det kommer til fortellerteknikk og hvordan de teknisk er laget. De to første, *EXPIRIATOR* og *Forest Surprise*, er for eksempel begge laget digitalt i ulike animasjonsprogrammer, og har likhetstrekk med hvordan man lager og beveger seg rundt i data- og tv spill. Dette er en måte å se likhetstrekk på, diskuter med elevene om de mener det finnes andre fellestrekk, teknisk eller tematisk?

Program 4

I dette programmet er den siste filmen Franciska Eliassen: *Imellom / Blue borders*. Under følger et sammendrag av hva filmen handler om.

Videoverket "Imellom / Blue Borders", skildrer et møte mellom to 20-åringer: Eliassen selv – en norsk kunststudent, og Ahmad Haginasan – en syrisk flyktning. De møtes på hver sin kant av et gjerde i flyktingeleiren Moria, på den greske øya Lesbos. Ut ifra sitt eget ståsted reflekterer fortellerstemmen over urettferdigheten, skammen og avmachten hun opplever i den humanitære krisen vi står ovenfor.

Med utgangspunkt Imellom/Blue Borders diskuter sammenhengen mellom filmene i programmet med elevene. Finnes det en tematisk sammenheng? Hvordan eller hvilke stemmer er det som er fortellerstemmene i de ulike filmene?

**Statens kunstutstilling,
Høstutstillingen**